

Han vil kunne restaurere dem saaledes, at de ikke tage sig ud som ny, men komme til at ligne det gamle Bygningsarbejde, saaledes som det er opført i sin Tid. Jeg tror ikke, at det er for meget, at denne Mand lønnes med 300 Kr. I Anmærkningerne oplyses, at Græsningsen fra Omegnen af Ruinerne giver ham en Indtægt, der kan beregnes til 150 Kr., og at han ved sit Arbejde vil kunne tjene c. 250 Kr. aarlig. Det bliver altsaa 400 Kr., og naar man saa kun vil give ham 100 Kr. i Løn, faar han altsaa ikke mere end 500 Kr. Det tror jeg er for lidt, naar man heller ikke vil gaa med til at bygge en Ophynsmandsbolig. Jeg tror nu ikke, at man behøver at bevilge 5,480 Kr. til at opføre en Bolig, men at man kunde nøjes med 3,000 Kr. eller vel endog med omtrent Halvdelen af det foreslaaede Beløb. Efter det Kendskab, jeg har til Ejendomme i Nærheden — og jeg har i de sidste Aar haft Lejlighed til at efterse ikke saa af dem, der skulde have Laan i Kristernes Kreditforening — er jeg sikker paa, at man kunde opføre en Bygning der for omtrent Halvdelen af den foreslaaede Sum. Man behøver ikke at give Penge ud til Byggegrund, thi den har man. Jeg skal derfor henstille til det ærede Finansudvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse til 3dje Behandling. Hvis det ikke vil lade Lønnen gaa op til 300 Kr. saa gaa ind paa en Bevilling til en Ophynsbolig, men at Halvdelen af det, der i den Henseende er forlangt, vistnok kan være tilstrækkeligt.

M. Madsen: Jeg skal ikke ret længe forsøge at fasholde det ærede Rigs Opmærksomhed eller forlænge Debatten, men blot henlede Opmærksomheden paa Vædringsforslagene under Nr. 193—94. Naar jeg tillige med flere over for disse Forslag stille os fra et Mindretal, som vi ellers pleje at følge, og agte at stemme med Flertallet, er det ikke, fordi vi tro, det vil faa nogen som helst praktisk Betydning, men kun for at faa Lejlighed til at lægge vor Indignation for Dagen over for Regeringen, som bestandig finder det forsvarligt at opretholde en Vedelse af det tgl. Teater, som synes ligesaa finansielt haabløs som kunstnerisk planløs.

Ordføreren (S. Holm): Da jeg i mit første Foredrag omhyggeligt begrundede de forskellige Forslag, kan jeg nu indskrænke mig til kun at omtale de vigtigste af de Punkter, der ere blevne fremdraagne under Forhandlingen de foregaaende Dage. — Der er først Bevillingerne til Kirker. Udvalgets Flertal kan ikke se, at den højt-

ærede Minister har vist en saa stor Smødekommen ved det Forslag, han har stillet, som han mente. Hans Forslag gaar jo kun ud paa, at man i Stedet for at bevilge Penge direkte til Indkøb af Præstegaarde skulde bevilge Penge til at forrente Indkøbssummen med, indtil det Tidspunkt kom, da Ministeren paa egen Haand kunde ordne Sagen. Vi have ikke kunnet se, at der saa nogen stor Smødekommenhed i dette. Jeg tror, det ligger noget i, at Ministeren og Udvalgets Flertal have en forskellig Opfattelse af, hvorledes det forholder sig med Kirkens Ejendomsret, idet Ministeren jo staar paa det Standpunkt, at de Midler, som en Gang ere henlagte til kirkelige Formaal, ere Kirkens, og at dem kan der raades over, uden at Lovgivningsmagten behøver at blande sig ind deri; medens vi andre gaa ud fra, at selv om de ere henlagte til kirkelige Formaal, ere de dog ikke Kirkens men Statens Ejendom. Imidlertid er det ikke værd nu at komme ind paa en Strid om dette Principspørgsmaal. Vi haabe jo alle, at man inden altskor lang Tid maa naa til en Løsning af Spørgsmaalet om Præsternes Lønning, og at man saa ogsaa maa faa denne Sag klaret, men indtil man er naaet dertil, forekommer det Udvalgets Flertal, at man ikke godt nu kan gaa ind paa at indkøbe Præstegaarde, enten paa den ene eller paa den anden Maade, og saa maaste om et Par Aar beslutte sig til at afstaa disse Præstegaarde igen. Saalænge Spørgsmaalet er aabent, forekommer det mig, at man ikke maa foregribe det paa de enkelte Steder. Derfor tror jeg ikke, at der er Udset til, at Udvalgets Flertal vil fravige sin Stilling i al Mindelighed paa dette Punkt. Den højtærede Minister antydede jo rigtignok et yderligere, inødekommende Forslag fra hans Side, og det skal selvfølgelig blive overvejet i Udvalget. Men hvis jeg forstod det ret, tror jeg ikke, der er stor Udset til, at det vil kunne føre os ud over alle Banfælgigheder. Saa vidt jeg forstod, tænkte den højtærede Minister sig det saaledes, at man paa Finansloven vedtog at oprette Embeder med en Bolig uden Aving og med forholdsvis lille Løn, og at Ministeren saa forbeholdt sig senere at forøge Lønningerne ved disse Embeder og muligt ogsaa at lægge Ford til. Hvis det er Tanken, tvivler jeg paa, at det vil hjælpe os ud over Banfælgighederne. Jeg tvivler paa, at Folketinget indlader sig paa at vedtage en bestemt Ordning med den Bevidsthed, at det i Virkeligheden med Tiden vil blive til noget helt andet end det, man